

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1391

din 14 noiembrie 2016

Prin Raportul nr. 6934/IJ/1569/DIP/23733/S1/2016 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind atingerea independenței sistemului judiciar în ansamblul său, prin „Apelul către parlamentari”, adresat de către Președintele Senatului României, domnul Călin Popescu – Tăriceanu, colegilor senatori și deputați, în data de 16 octombrie 2016.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 19 octombrie 2016, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, președintele Consiliului Superior al Magistraturii a solicitat Inspecției Judiciare efectuarea de verificări pentru a se stabili dacă și în ce măsură a fost adusă atingere independenței sistemului judiciar în ansamblul său, prin „Apelul către parlamentari”, adresat de către Președintele Senatului României, domnul Călin Popescu-Tăriceanu, colegilor senatori și deputați, în data de 16 octombrie 2016, preluat ulterior de mai multe trusturi de presă.

La data de 18.10.2016 Inspecția Judiciară a transmis Consiliului Superior al Magistraturii sesizarea primită prin poșta electronică, prin care se solicita apărarea

independenței sistemului judiciar față de același apel formulat de către președintele Senatului; prin rezoluția din data de 19.10.2016 președintele Consiliului Superior al Magistraturii a dispus ca această sesizare să fie analizată în cadrul aceleiași lucrări ce are ca obiect sesizarea formulată de Consiliu.

În cadrul verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară au fost analizate înscrisurile atașate sesizării, respectiv transcripturile emisiunilor Prime Time News, difuzată de postul Realitatea Tv, 24/7 difuzată de postul Digi24 HD și Subiectiv, difuzată de Antena 3.

Apelul către parlamentari, apărut la secțiunea „Comunicate de presă” de pe pagina de internet a Senatului României are următorul conținut:

„Este binecunoscută poziția mea potrivit căreia DNA nu mai slujește de mult Justiția, ci, în spatele paravanului luptei necesare și legitime cu corupția, a devenit prea adesea un instrument folosit pentru anihilarea adversarilor politici ai celor care dirijează pe căi oculte activitatea acestei instituții.

Scenariul din campania electorală pentru alegerile locale, când DNA a scos în public cu surle și trâmbițe mediatice tot felul de dosare inconsistente, motiv pentru care au fost respinse de instanțe sau despre care nu s-a mai auzit nimic, dar care și-au atins atunci scopul eliminării din cursă a unor candidați nedorți și incomozi, se repetă acum înaintea campaniei pentru alegerile parlamentare. Întâmplări vechi, petrecute cu 5, 6, 7 sau 8 ani în urmă, revin tocmai acum în atenția procurorilor de la DNA, coincidență, cu doar 2 luni înainte de alegeri. Așa cum n-am crezut vreodată în arestările făcute vineri, tot astfel nu am încredere în acest mod de operare al DNA.

Cu această motivare, fac un apel către parlamentarii din ambele Camere să refuze a se mai pronunța în vreun fel până la finalul legislaturii asupra cererilor venite de la DNA. Dacă dosarele respective au așteptat atâția ani, înseamnă că nu este nicio urgență și ele pot să mai aștepte ca viitorul Parlament să se pronunțe.

Doresc să se înțeleagă foarte clar că acest apel nu are niciun fel de legătură cu apartenența politică a politicianilor vizați de DNA sau cu relațiile interumane la un

moment dat. Eu apăr de mai multă vreme niște principii, cum ar fi principiul separației puterilor în stat, indiferent de numele celui în cauză: Elena Udrea, Victor Ponta sau alții.

Nu putem să mai acceptăm judecăți cu măsură dublă. Când DNA trimite la rezeală un dosar la Parlament, parlamentarii trebuie să se conformeze, pentru că altfel sunt certați de Președintele Iohannis și de alți membrii ai corului prezidențial. Simultan, cei suspecți de DNA sunt supuși unor presiuni de a demisiona. Dubla măsură s-a văzut limpede când procuror-șef al DNA a fost acuzat de plagiat, dar corifeii cinstei și codurilor de integritate s-au uitat în altă parte și au uitat principiile valabile doar pentru ceilalți.”

Știrea a fost preluată și difuzată în emisiunea Prime Time News de pe postul Realitatea TV, și a avut următorul format:

„Un nou episod în meciul Călin Popescu Tăriceanu - Direcția Națională Anticorupție. De această dată președintele Senatului face apel către toți parlamentarii să nu mai voteze cererile de ridicare a imunității trimise de procurori în legislativ. DNA nu mai slujește de mult justiția! A devenit un instrument în favoarea adversarilor politici ai celor care dirijează pe căi oculte activitate acestei instituții., transmite Călin Popescu Tăriceanu.

Reporter: Președintele Senatului spune că de data aceasta se repetă scenariul din campania electorală pentru alegerile locale. La fel ca și atunci, întâmplări vechi, petrecute cu 5-6 sau 7-8 ani în urmă, reapar în atenția procurorilor și, consideră Călin Popescu Tăriceanu că tocmai acesta este motivul pentru care în momentul de față aleșii n-ar trebui să mai dea curs cererilor venite de la DNA. Se referă la toate tipurile de cereri pe care n-ar mai trebui să le voteze în momentul de față nici senatorii și nici deputații. El a transmis un comunicat de presă dat în numele Senatului. Spune că dacă dosarele respective au așteptat atâția ani, atunci ele pot să mai aștepte să se pronunțe viitorul Parlament. Acest apel venit de la Călin Popescu Tăriceanu apare exact înaintea votului pe care deputații trebuie să-l dea pe un nou dosar în cazul Elenei Udrea. De data aceasta este acuzată de instigare la dare de mită în campania electorală din 2009. Măine urmează să fie dată recomandarea de vot în comisia juridică, iar marți, plenul Camerei Deputaților ar trebui să decidă în cazul acestei cereri venite de la DNA. Nu este singurul meci pe care

Călin Popescu Tăriceanu îl are cu diverse instituții ale statului. Au mai fost atacuri la adresa DNA, la fel cum au fost atacuri la adresa Ministerului Justiției, unde a avut mai multe catalogări la adresa Ralucăi Prună”.

La data de 16.10.2016, în emisiunea 24/7, difuzată de Digi 24 HD, Președintele Senatului României a făcut următoarele afirmații:

„Realizator: Vorbim acum despre apelul surprinzător al președintelui Senatului, lansat în această seară către colegii din ambele camere ale parlamentului. Călin Popescu-Tăriceanu le cere aleșilor să refuze să se mai pronunțe în vreun fel, până la finalul legislaturii, asupra cererilor venite de la Direcția Națională Anticorupție. Șeful Senatului spune ca dosarele care îi vizează pe politicieni mai pot aștepta, mai ales că multe dintre ele se referă la fapte petrecute cu ani în urmă.

Președintele Senatului și copreședinte al ALDE, Călin Popescu-Tăriceanu, la '24/7'. Bună seara! Bine ați venit!

Călin Popescu-Tăriceanu: Bună seara!

Realizator: Explicați-ne motivele, domnule Tăriceanu. Pentru că apelul, cu siguranță, e unul care face valuri.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu știu dacă... Scopul meu nu a fost acela de a face valuri, ci de a atrage atenția la modul foarte serios că Parlamentul, din păcate, de bună vreme este o țintă de discreditare. Parlamentul, până la urmă, rămâne totuși singura instituție realmente democratică a statului - nu numai în România, peste tot în democrațiile parlamentare sau, în fine, și în monarhiile constituționale. Acest demers de discreditare permanentă poate să fie făcut în diferite feluri, am văzut în perioada președintelui Băsescu. Acum, mai recent, DNA și-a fixat ca țintă, fără ca cineva să îi fi alocat această sarcină, anchetarea cu exclusivitate a membrilor parlamentului. În ultima perioadă. Înainte de alegerile locale am văzut că DNA a făcut ea selecția, înainte de a o face alegătorii. Același lucru încearcă să facă și acum. Selecția candidaților...

Realizator: Iertați-mă, ce motive aveți să credeți că aceasta e o selecție și că, pur și simplu, nu e un curs firesc al unor dosare?

Călin Popescu-Tăriceanu: Dacă era un curs firesc al unor dosare, chiar asta spuneam, era timp suficient. Sunt dosare care dospesc de ani și ani de zile și la care nu

s-a întâmplat absolut nimic, și acum, ca un făcut, în preajma campaniei electorale pentru alegerile parlamentare, la fel cum s-a întâmplat și la locale, încep valuri și valuri de deschideri...

Realizator: Dar au mai fost și între campanii dosare, domnule președinte, și sunt de ani de zile.

Călin Popescu-Tăriceanu: Păi sunt. Nu, de ani de zile nu sunt. Este o campanie care este parte a unui demers.

Realizator: N-au mai avut în ultimii ani cereri /.../?

Călin Popescu-Tăriceanu: În ultimii ani am mai avut, dar rare. Dar acum mie mi se pare că acest lucru devine din ce în ce mai înțeles și nu mi se pare normal că, în loc ca alegătorii să fie cei care decid prin votul lor, să fie DNA cea care decide pe cine scoate din campania electorală înainte de a începe.

Realizator: Pe cine suspectați că e la butoane, în spatele DNA, dacă spuneți că el are sarcina să execute asta? Pentru ca dosarele sunt întocmite în toate direcțiile.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu prea sunt întocmite în toate direcțiile, asta e problema. În primul rând, cred că în ultima perioadă avem parte de niște dezvăluiri care pe mine mă pun serios pe gânduri. De ce? Pentru că, în loc să avem imaginea unui adevărat stat de drept, observăm că instituții gen DNA sunt, de fapt... - și nu instituția, pentru că trebuie să facem o delimitare certa între instituție și anumiți oameni care, cu știu, temporar, conduc această instituție. Vedem că conducătoarea DNA, în momentul de față, apare într-o cu totul și cu totul alta ipostază. Nu mă refer la chestiunea plagiatului, ci mă refer la legăturile anormale, nefirești, cu decidenți politici. Legături care, în mod clar, ne duc la concluzia că DNA nu este, sau doamna Kovesi mai exact, nu este o persoană... Repet, suntem tentați să personalizăm DNA prin doamna Kovesi. Eu cred că sunt procurori care-și fac munca cu profesionalism și cu onestitate.

Realizator: La ce legături vă referiți?

Călin Popescu-Tăriceanu: Păi, vedem legăturile pe care le-a avut doamna Kovesi cu Sebastian Ghiță; legăturile pe care le-a avut cu fostul ministru, vicepremier Oprea și altele...

Realizator: Dar astea sunt lucruri susținute de domnul Ghiță.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, nu sunt susținute de domnul Ghiță.

Realizator: Au fost probate într-un fel, fără urmă de îndoială?

Călin Popescu-Tăriceanu: Păi, stați puțin, ce să fie probat fără urmă de îndoială?

Realizator: Natura raporturilor dintre doamna Kovesi și Sebastian Ghiță, de exemplu.

Călin Popescu-Tăriceanu: Fostul președinte al României confirma aceste lucruri, care avea...

Realizator: Fostul președinte al României, domnule Tăriceanu, iertați-mă, dar are toate motivele să fie nemulțumit de DNA, pentru că familia domniei sale e implicată în niște dosare.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu știu dacă nemulțumit de DNA, dar, până la urmă, stați puțin, dacă el e nemulțumit de DNA și știe aceste lucruri, ce să facă? Să spună că tace? Nu spune nimic?

Realizator: Dar putem să aruncăm o urmă de îndoială asupra probelor care stau la baza acestor afirmații.

Călin Popescu-Tăriceanu: Putem.

Realizator: Poate că ține de percepția domnului Băsescu.

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, sigur că da. Putem să o luăm și așa. Numai că lucrurile încep să apară la suprafață într-o manieră îngrijorătoare, după părerea mea, să avem de fapt un alt tablou, cu tot felul de informații care mă duc la concluzia de care vorbeam mai devreme. Este antrenată o instituție importantă în jocurile politice din România. Acest lucru nu este firesc și eu cred că în atari condiții, Parlamentul trebuie să găsească o modalitate, o atitudine în fața acestor atacuri premeditate de discreditare, nu a clasei politice, ci a instituției Parlamentului. Dacă, până la urmă, instituția Parlamentului se prăbușește, în România nu va mai fi democrație. Ca parlamentarii sunt cei pe care îi știm, cu rele și cu mai multe rele sau cu mai puțin bune, sau bune, unele... nu toți sunt la fel. Parlamentul nu este decât o reflectare a societății românești în ansamblul ei. Nu poate să fie Parlamentul mai bun decât societatea sau mai prost decât societatea.

Realizator: Înțeleg argumentul. Ce n-am înțeles este cine o pune pe doamna Kovesi, în logica dumneavoastră, să execute aceste manevre cu ținta politică?

Călin Popescu-Tăriceanu: S-ar putea să fie, să creadă că are o menire venită de undeva. Sunt oameni care atunci când acced la putere necontrolată încep să aibă acest comportament, care este un comportament anormal.

Realizator: Ar fi inițiativa doamnei Kovesi să scoată din joc anumiți actori politici? - ne spuneți.

Călin Popescu-Tăriceanu: Din declarațiile pe care le văd, permanente pe care le face, nu numai că ea a devenit un actor politic, dar din declarațiile pe care le face, transpare un lucru foarte clar: ca ea și-a fixat o țintă, că i-a dat-o cineva, că și-a luat-o singură. În ambele cazuri, e o problemă foarte gravă, pentru că ea nu are dreptul să facă vânatoare de oameni în România, ceea ce face în prezent. Și ceea ce vroiam să vă mai spun este o problemă fundamentală. Astfel de derapaje, persoane care se cred, eu știu, înzestrate, poate, de la Dumnezeu, cu o menire supremă, apar periodic, nu numai în România, apar peste tot. De ce? Pentru că în sistemul de echilibru al puterilor de la noi, avem un dezechilibru major. Dacă Parlamentul este sub controlul cetățenilor, dacă guvernul este sub controlul Parlamentului - mai mult sau mai puțin - există instituții care nu sunt supuse niciunui fel de control și, în momentul în care acest lucru se întâmplă, corupția cuprinde acele instituții, nu gândiți în termenii clasici de la noi, uzuali, nu clasici - corupția financiară, că nu e numai corupție financiară, este și beția puterii, care este o altă formă de corupere și eu cred că aici este...

Realizator: Intuiți o agendă sau un model după care doamna Kovesi ar ținti anumite personaje politice? Pentru că, în continuare, lucrurile astea trebuie probate și ar trebui... Explicați-ne care e schemă, dacă nimeni dacă nu-i da comandă explicit doamnei Kovesi...

Călin Popescu-Tăriceanu: V-am spus, poate nu-i da comandă, poate îi dă comanda. Văd că încep lucruri interesante să apară la suprafață, din ce în ce mai interesante, și lucrurile acestea cred că cel puțin, dar nu numai pe mine, întreaga societate românească trebuie să o pună pe gânduri, pentru că este o putere scăpată de sub orice fel de control.

Realizator: Sub ce fel de control ar trebui să se afle formal?

Călin Popescu-Tăriceanu: Stați puțin... Vă explic imediat. Vreau să vă întreb: credeți că acțiunea de subminare permanentă a instituției democratice a Parlamentului este o acțiune normală? Eu cred că asta este genul de întrebare pe care ni-l punem când vorbim despre controlul unei instituții. I-a dat cineva mandat, de exemplu, să ia parlamentarii la rând, să ia miniștrii la rând, să încalce Constituția și să ancheteze parlamentari care au fost miniștri, pentru deciziile politice pe care le-au luat, pentru că au fost dosare de ridicare a imunității, în care nu era o vorbă despre acte de corupție, ci numai acuzații legate de acțiuni politice care sunt acțiuni de oportunitate politică.

Realizator: Bun, dar asta nu ar trebui să stabilească o instanță, până la urmă/.../

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu. Nu stabilește o instanță. Legea e foarte clară. Deci deciziile politice nu pot fi cenzurate de justiție, în speță de procurori - asta este o chestiune elementară. Când aceste...

Realizator: Nu, dar în cazul în care procurorii greșesc, există întotdeauna calea unei contestații sau dării în judecată, până la urmă.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, nu vă supărați. Este o problemă foarte serioasă, de responsabilitate a celor care fac actul de justiție. De ce? Pentru că reputația unor oameni nu mai poate să fie reparată. Arătați-mi și mie... Uitați-vă câți oameni au fost reținuți, nu 24 de ore, zile și luni și a căror reputație s-a dus pe apa sâmbetei, cariera profesională, familie și așa mai departe. Ce se întâmplă cu acești oameni? Avem o responsabilitate...

Realizator: Oamenii aceștia nu au calea să atace procedurile care au dus la incriminarea lor pe nedrept?

Călin Popescu-Tăriceanu: Da; și? Instanța le dă dreptate. Percepția în public, imaginea lor publică, este terminată. Carierele lor s-au închis, s-au dus; să-și vadă de treabă! Vă dau exemple; avem nenumărate în exemple în acest sens.

Realizator: Despre cine ar fi vorba?

Călin Popescu-Tăriceanu: Păi sunt foști miniștri - de exemplu, chiar din cabinetul meu, care au fost supuși unor anchete, s-a pornit cercetarea penală împotriva lor; în final, s-a dovedit că sunt nevinovați. Și-au terminat cariera politică, s-au dus; să-și vadă de treabă. Da? Nu mai... au dispărut.

Realizator: Nu e un risc asumat de politician? Că se expune, până la urmă, și că e la îndemâna lui să se apere în justiție, așa cum se apăra orice cetățean obișnuit.

Călin Popescu-Tăriceanu: Stați puțin! Dar dacă riscul ăsta... Mie mi se pare că este o judecată care nu e corectă. Adică...

Realizator: E o întrebare.

Călin Popescu-Tăriceanu: ...mă duc în politică și știu că sunt politician, și atunci trebuie să mă aștept, conform raționamentului, ca într-o bună zi cineva să-mi rupă gâtul. Dar, de fapt, se vede că nu sunt vinovat, și după aceea eu am terminat...

Realizator: Nu! Cineva să scruteze îndeaproape acțiunile pe care le întreprind acolo - fie că e vorba de public, fie că e vorba de procurori...

Călin Popescu-Tăriceanu: E altceva să scruteze... Fără îndoială. Există instituții care sunt abilitate, printre care și Procuratura; poate să scruteze. Dar dacă Procuratura deschide dosare care sunt insuficient documentate, nu există probe și se bazează exclusiv pe ascultări telefonice, atunci ajungem în situația în care suntem astăzi în România: un stat în care domnește teroarea, în care imaginea publică și demnitatea umană nu mai contează, în care libertățile și drepturile sunt un lux... Nu-i asta România pe care mi-am imaginat-o după căderea comunismului, vă spun foarte sincer! Vreau un stat în care să avem instituții puternice, în care, sigur, Procuratura să-și facă obligația de agent al statului, să apere interesele statului, dar fără excesele și abuzurile și intervenția în jocurile politice care au loc la noi.

Realizator: Domnule președinte, nu e un abuz chiar și ceea ce le cereți dvs. colegilor parlamentari? Pentru că le spuneți să se abțină - să refuze, de fapt - să se mai pronunțe în vreun fel până la finalul legislaturii asupra cererilor de la DNA. Or, noi știm că Regulamentul de funcționare a camerelor, care e lege, prevede termene pentru un răspuns. Dacă dvs le spuneți colegilor să nu răspundă nimic, nu-i îndemnați să încalce legea, care dă trei zile într-o situație, cinci sau opt zile în altă situație?

Călin Popescu-Tăriceanu: Eu trag un semnal de alarmă că suntem într-o fază de derapaje grave, suntem într-o fază în care se pare că o instituție intervine în jocul democratic, alterează jocul democratic și opțiunea cetățenilor, și în fața acestei situații noi

trebuie, într-un fel, să reacționăm și să atragem atenția că nu suntem dispuși să intrăm în acest joc.

Realizator: Chiar încălcând legea, repet.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu am spus încălcând legea, dar... eu cred că e un semnal pe care parlamentul trebuie să-l dea. Parlamentul nu poate să devină un fel de jucărie pe masa doamnei Kovesi - asta trebuie să fie de înțeles.

Realizator: Dar nu corectați un eventual derapaj cu un alt derapaj, îndemnându-vă colegii să-și încalce propriul regulament de funcționare?

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, eu îndemn la următorul lucru: eu îndemn toți românii să deschidă ochii bine și să vedem, că spectacolul pe care l-am avut la locale să nu se mai repete acum. Eu vreau ca cetățenii să decidă ei liber pe mâinile cui încredințează responsabilitatea conducerii României. Nu e treaba DNA acest lucru, să fie clar înțeles, în nicio țară democratică! A, în Rusia lui Putin sigur că da, procuratura poate să fie folosită ca instrument de eliminare a adversarilor politici. Nu se poate treaba asta în România. Și lucrul acesta vedeți că se cuplează cu o serie de alte atitudini și declarații care îl vizează inclusiv pe președintele României. Nu este posibil ca președintele României să devină un actor politic activ... A stat doi ani de zile mut, cvasi... Acum a început să vorbească. E foarte bine că vorbește președintele, dar președintele trebuie să vorbească având Constituția drept carte de căpătâi. El nu poate să spună: 'Nu vreau să pun premierul care rezultă din alegeri; am să pun eu premier pe nu știu cine; vreau să pun un premier de la PNL, votați PNL... Vreau să-l aduc pe domnul Cioloș să fie premier în continuare!' Este o imixtiune gravă, care denaturează democrația din România. Vedeți că nu este un simplu derapaj al unei instituții cum este DNA; este derapajul președintelui, care tolerează astfel de derapaje la DNA.

Realizator: Dar aici nu e, iarăși, o chestiune de nuanță? Pentru că președintele are acest prerogativ de a numi premierul.

Călin Popescu-Tăriceanu: Care, ce prerogativ? Spuneți-mi un lucru...

Realizator: În urma rezultatului alegerilor, dar...

Călin Popescu-Tăriceanu: A, în urma rezultatului alegerilor...!

Realizator: ...după cum știm - și Curtea Constituțională deja s-a pronunțat în această situație -, când alegerile de la noi au aceste rezultate incerte sau lipsite de majoritate, cum se tot întâmplă - din păcate, poate - de ani și ani de zile, ei bine, stă la îndemâna președintelui până la urmă să încerce formarea unei majorități în jurul unei persoane.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu! Nu!

Realizator: S-a mai întâmplat!

Călin Popescu-Tăriceanu: Președintele nu are rolul să formeze majorități. Sunt în primul rând alegătorii care decid cine să conducă țara; poate nu cu majoritate absolută, cu o majoritate relativă. Este rolul partidelor, după consultări sau în timpul consultărilor sau înainte de consultările de la Cotroceni, să încerce să alcătuiască o majoritate. Majoritatea care s-a degajat în parlament, președintele trebuie să o respecte. Și sigur că prerogativa președintelui rămâne un act nu formal, în sensul peiorativ al cuvântului, ci un act solemn, prin care el încredințează mandatul acelei persoane, care poate să-și fi asigurat majoritatea voturilor în parlament. Deci nu este un act discreționar al președintelui. Președintele trebuie să țină cont de rezultatul votului popular.

Realizator: Dar, domnule Tăriceanu, toate lucrurile, de fapt, se leagă, dacă ne uităm bine, și această poveste cu, eu știu, blocarea accesului unor politicieni la viitoare candidaturi, cum spuneți dumneavoastră, din cauza dosarelor pe care le-ar face DNA, are legătură cu formațiunea dumneavoastră în mod special? Adică vă vedeți amenințat partidul și intrarea în parlament de asemenea dosare dinspre DNA?

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, nu în mod special, pentru că eu nu fac o pledoarie în acest sens. Din contră, am vorbit de persoane care sau despre care nu pot fi bănuite că am prea mare simpatie. Văd că săptămâna care urmează este o cerere de începere... încuviințare a urmăririi penale împotriva doamnei deputat Udrea.

Realizator: Chiar mâine.

Călin Popescu-Tăriceanu: Chiar mâine. Deci cunoașteți raporturile mele, sunt de notorietate cu această doamnă. Nu cred că puteți să bănuieți că am vreun parti-pris în această privință. Poate mai degrabă unii s-ar fi așteptat ca eu, în aceste momente, să jubilez. Eu sunt consecvent unei idei și anume principiul separației puterilor în stat și

actualitatea și, dacă vrei, peisajul politic în care trăim, Udrea este unul din actori; mă pot referi, în egală măsură, la Victor Ponta. Sunt foarte mulți cei care au făcut obiectul unor cereri repetate, cum a fost și în cazul Udrea și în cazul lui Ponta, de începere a urmăririi penale, în care Parlamentul, de foarte multe ori, a fost obligat să respingă aceste solicitări.

Realizator: Da, chiar cu aceste bune intenții, apelul dumneavoastră, pe care l-ați trimis, poartă antetul Senatului României acest apel și stau să mă întreb dacă mâine nu o să vă treziți contestat de proprii colegi din Senat, care o să spună 'seful Senatului ne îndeamnă să încălcăm propriile regulamente, deci ne îndeamnă să încălcăm legea'. Nu e o declarație politică a persoanei sau a politicianului sau a șefului de partid Călin Popescu-Tăriceanu. E un apel al președintelui Senatului, Călin Popescu-Tăriceanu, cu antet cu tot.

Călin Popescu-Tăriceanu: Deci eu nu am vorbit în numele Senatului, dar eu sunt președintele Senatului. Această chestiune nu ține de un partid sau de altul. Ține de o instituție, pe care eu o reprezint și eu consider că în aceste momente, în care, așa cum spuneam mai înainte, se încearcă o subminare a spiritului democratic de la noi și sunt multe elemente care concură la această idee, pe care eu o formulez și la această, dacă vrei, afirmație pe care o fac, nu pot să rămân indiferent și fac acest apel în calitate mea de președinte al Senatului și cu responsabilitatea pe care o am. Vreau să vă mai spun ceva: suntem într-un grav derapaj democratic, ceea ce se întâmplă în zilele acestea cu DNA-ul și cu Parlamentul, faptul că în România noi avem un guvern care este lipsit complet de legitimitate, guvernul de tehnocrați - am văzut mai devreme, înainte de intrarea în emisiune, un titlu pe ecran care spunea că toate partidele îl curtează pe Cioloș. Nu toate partidele. Partidele care nu au lideri, adică PNL-ul și USR-ul. Celelalte partide nu îl curtează. Nu e corectă afirmația. Dar, în fine, nu asta era problema principală, ci problema principală este faptul că România, astăzi, este condusă de un guvern ilegal. Vedeți că lucrurile se acumulează, iar eu, în calitate de președinte al Senatului, îmi asum această responsabilitate să fac această declarație. Dacă vor exista colegi, care vor avea o altă părere, sunt gata să fac cu ei o dezbatere pe acest subiect și vreau să văd, sigur, cum se poziționează partidele politice pe o astfel de tema.

Realizator: I-ați tatonat înainte de a emite această declarație?

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, nu i-am tatonat și nu cred că este nevoie să îi tatonez. Eu cred că dacă sunt partide democratice, care au convingeri profunde legate de necesitatea, utilitatea unei instituții cum este Parlamentul, avem cu toții obligația să apărăm această instituție în fața acestor, hai să spunem, hârjoneli, dacă vreți să folosesc un eufemism, la care suntem tot timpul supuși, dar care ce face? Distruge, în final, credibilitatea instituției, încrederea pe care cetățenii ar trebui să o aibă în singura instituție democratică. Hai să fim clari. Guvernul nu e o instituție democratică, în orice caz, mai democratică decât alții, pentru că este expresia voinței Parlamentului, dar celelalte instituții nu pot să fie ele, să conducă România în locul instituțiilor care sunt decise de cetățeni.

Realizator: Revenim la discuție în câteva momente și vorbim despre majorități, despre guvernare și despre propunerile ALDE.

Realizator: Vorbeați ceva mai devreme despre continuitatea la guvernare a lui Dacian Cioloș, premierul care, așa cum am văzut și ceva mai devreme, vrea să le propună partidelor o platformă pe baza căreia să înțeleagă dacă mai e susținut și mai departe. Dumneavoastră spuneți că tot guvernul e ilegal, de la un cap la altul, încă de când a fost numit acum un an, și cu atât mai puțin ar trebui să continue.

Călin Popescu-Tăriceanu: Haideți, că suntem la mijlocul emisiunii, să vă spun o glumă: există trei modalități de a te ruina, în viață: cu femeile, cu jocurile de noroc sau cu tehnocrații. Cu femeile e cel mai plăcut, cu jocurile de noroc e cel mai rapid. Cu tehnocrații e cel mai sigur. România reușește o performanță incredibilă: după trei ani de zile de redresare economică, de trecere pe creștere economică, avem acest guvern care pe mine m-a stupefiat. Eu îl cunosc pe Dacian Cioloș, nu aș fi crezut că 'reușește' să încropească o așa echipă jalnică, cu miniștri care sunt nu lipsiți de performanță, subperformanță, dar problema provine de la...

Realizator: Echipa asta - iertați-mă, pentru că vorbim de Parlament - a rezistat parlamentului un an de zile, n-a trântit-o nimeni, prin nicio moțiune.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, n-a trântit-o nimeni, pentru că sigur că se apropiau alegerile, și esența, ideea a fost ca să existe un guvern de tranziție până la alegeri, dar performanța proastă nu poate să fie ascunsă sub nicio formă, și n-aș vrea să

intru în aceste detalii. Mă refer însă numai la Dacian Cioloș. Dacă Dacian Cioloș dorește să gândească o platformă, sigur, foarte bine, numai că aceste platforme sunt prezentate de partide, nu de independenți, deci el poate să intre într-un partid; partidul respectiv, dacă îi susține platforma și el e membru de partid, candidează la alegeri, câștigă alegerile, rămâne prim-ministru - simplu. Dacă nu, îmi pare rău, jocul democratic nu e ăsta. Știe și Dacian Cioloș acest lucru.

Realizator: Există condiții în care ați susține ceva din platforma lui Dacian Cioloș?

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, nicio condiție. Nu, nu am ce să susțin din platforma unui tehnocrat.

Realizator: Domnia sa vorbește de principii. De unde știți că nu vă întâlniți pe principii? Pot fi onorabile.

Călin Popescu-Tăriceanu: Stați să vă spun ceva: nu trebuie să mi le propună domnul Cioloș. Noi avem programul nostru, ideile noastre, principiile noastre, pe care le promovăm. Nu mergem la pescuit prin sat ca să găsim ceva. Asta este specialitatea PNL, după cum văd, și a USR, care, în lipsa de lideri politici, de idei, caută pe piață, aduc miniștri din guvernul lui Cioloș, îl invită pe Cioloș cu disperare să vină să îi conducă... E o altă agenda, e un alt stil de a face politică. Eu nu așa am învățat, nici n-am văzut în altă parte această practică nefirească...

Realizator: Pe cine vedeți prim-ministru?

Călin Popescu-Tăriceanu: ... Partidele își creează propriile garnituri de lideri, care, sigur, se succed la vârful partidului.

Realizator: Chiar despre asta voiam să vă întreb, pentru că e destul de târziu: și dumneavoastră, și alții ezită încă în a propune nume pentru listele parlamentare, și cu atât mai puțin nume de premieri sau de miniștri.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu e niciun secret. Săptămâna aceasta, pe 16, organizațiile noastre din teritoriu, organizațiile locale, au termen pentru organizarea Delegațiilor Permanente în care își stabilesc listele de candidați, și partidul, la nivel național, pe 21, tot în săptămâna care vine, facem o Delegație Permanentă Națională pentru validarea acestor liste.

Realizator: Ne puteţi da deja câteva nume?

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, sigur. În primul rând, sunt colegii mei care sunt parlamentari - eu ştiu, cei mai cunoscuţi: este în primul rând Daniel Constantin, copreşedintele...

Realizator: Dumneavoastră candidaţi la Bucureşti, înţeleg?

Călin Popescu-Tăriceanu: Şi eu, împreună cu Daniel, vom candida la Bucureşti, ambii...

Realizator: Camera şi Senat?

Călin Popescu-Tăriceanu: Senat şi Cameră, da. Sunt ceilalţi: Daniel Barbu, Varujan Vosganian, Steluţa Cataniciu - la Camera Deputaţilor. În fine, nu vreau să-i enumăr, că sunt foarte mulţi şi mi-ar părea rău că unii dintre ei să se simtă nebăgaţi în seamă. Dar practic toţi parlamentarii se vor regăsi pe listele viitoare.

Realizator: Am văzut nişte afişe cu dumneavoastră, în oraş, deja. Pe unul dintre ele scrie: 'Redam pensiile'. Eu îmi amintesc de episodul faimos de la sfârşitul mandatului dumneavoastră, când le spuneţi colegilor de partid şi tuturor politicienilor să nu cumva să voteze creşterea salariilor profesorilor, ca guvernul nu are resurse...

Călin Popescu-Tăriceanu: ...cu 50%...

Realizator: ...cu 50%, pentru că nu aveţi de unde să daţi aşa ceva...

Călin Popescu-Tăriceanu: Da...

Realizator: Şi aţi avut dreptate; ani de zile nu s-au dat acele majorări. Şi acum mă trimite imaginea asta cu gândul la acelaşi lucru. Ce înseamnă 'să redăm pensiile românilor', atâta vreme cât, iarăşi, începem să ne uităm la bani? De unde bani?

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, vă explic imediat. Ce se întâmplă? Eu cred că este un mare cinism ceea ce s-a întâmplat în România, după 1990. Ştiţi de ce? Pentru că dacă salariaţi, având în spate sindicatele, şi-au văzut, de bine, de rău, apărute drepturile, şi în momentele în care inflaţia a erodat puterea lor de cumpărare, sindicatele au ieşit în stradă, au făcut manifestaţii, au făcut greve şi, în final, sigur, s-a ajuns la o negociere care le-a păstrat - mai mult sau mai puţin... nu întotdeauna, dar le-a păstrat - puterea de cumpărare, pensionarii n-au avut niciun ajutor. Şi cinismul la care mă refer este cel pe care l-am văzut cu toţii. Pensiile s-au deteriorat, valoarea pensiilor a scăzut permanent şi

pensionarii au ajuns cu niște pensii care sunt, după părerea mea, sub limita decenței în ceea ce privește posibilitatea de a duce o viață normală. În perioada mandatului meu am reușit să iau două măsuri de care am fost foarte bucuros: în primul rând, recalcularea pensiilor - la începutul mandatului -, pentru a pune pe același nivel pensionari care aveau aceeași vechime, aceeași pregătire profesională și aveau pensii diferite, și după aceea o majorare care a intervenit, care a dus în final punctul de pensie la 45% din valoarea salariului brut. Ei bine, între timp ce s-a întâmplat, după ce eu am plecat de la guvernare? Punctul de pensie a ajuns acum, de-abia... După ce l-a mai majorat Ponta, guvernul din care am făcut și noi parte, este de-abia la 37%. Și 'redăm românilor pensia' înseamnă că vreau să readuc punctul de pensie acolo unde a fost, la măcar 45% - am spus 'la măcar'... Pentru că eu nu sunt omul care să fac promisiuni când știu că nu exista o susținere economică suficientă.

Realizator: La asta mă refeream și eu.

Călin Popescu-Tăriceanu: Exact. Dar eu cred că în perioada care urmează acest lucru este obligatoriu, și este mai mult de-atât: un angajament pe care eu mi-l iau în fata alegătorilor din această categorie socială.

Realizator: N-ați auzit întrebarea mea de mai devreme, probabil. Pe cine vedeți premier, în condițiile în care Dacian Cioloș nu e o variantă...?

Călin Popescu-Tăriceanu: Ba da, am auzit-o! Am auzit-o, și vă spun...
Realizator: Dar nu mi-ați răspuns.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu v-am răspuns pentru că văd unele partide care, din diferite considerente, probabil că nu vor să anunțe cu cine vor să meargă premier. În cazul în care ALDE va ajunge să câștige alegerile, o să anunțăm probabil dinainte, evident, cine va fi premierul desemnat din partea noastră.

Realizator: Vorbeați ceva mai devreme de jocul, de manipularea pe care ar încerca-o președintele Klaus Iohannis. Dar nu are președintele dreptul să refuze o numire care nu e în regulă, legal și moral? Pentru că dacă ne referim la domnul Dragnea, condamnat...

Călin Popescu-Tăriceanu: Legal... Ce se întâmplă? Președintele are voie să facă tot ceea ce-i dă voie Constituția, dar nimic mai mult. Președintele nu poate să vină cu

criterii suplimentare de apreciere. Dacă un cetățean are restrângerea drepturilor civice de a alege sau de a fi ales, decisă de o instanță, atunci sigur că președintele trebuie să țină cont de decizia instanței. Dacă nu exista o astfel de restrângere...

Realizator: Dar mă întorc la exemplul cu apelul dvs, care spuneți: chiar dacă poate fi interpretat ca un apel la încălcarea unui regulament, totuși, spuneți, trebuie să corecteze un derapaj. Dacă președintele spune la fel: 'Poate că nu scrie explicit în lege că nu trebuie să numesc un premier condamnat, chiar dacă n-are interzicerea drepturilor civile, dar eu consider că să numesc un premier condamnat sau un premier aflat sub urmărire penală nu e tocmai în regulă'?

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu... Stați puțin, noi despre ce discutăm? Noi discutăm despre o afirmație a președintelui care ar fi trebuit urmată de o clarificare. Eu i-am cerut președintelui un lucru simplu: să spună dacă va respecta rezultatul alegerilor. Președintele n-a răspuns la această întrebare simplă: da sau nu! 'Respectați voința majorității?' Păi... Până atunci, până să ajungem la persoană..., dacă va fi o persoană condamnată, necondamnată, președintele trebuie să răspundă la această întrebare foarte simplă, care pune discuția într-un cadru normal. După aceea vom vedea noi care-i persoana, că președintele nu s-a trezit cu o propunere concretă, de care să spună: 'Nu-mi place, pentru că...' - lăsând la o parte aspectul strict legal, juridic. Apoi, această atitudine mică mi se pare că nu face decât să perpetueze acest sentiment că trăim într-o țară care derapează de la normele de bază ale democrației. Avem astăzi guvern tehnocrat, avem instituțiile de forță care prevalează în societate și care fac agenda politică și publică, avem o răsturnare completă a valorilor - pentru care cel puțin eu am crezut că, odată aproape pentru totdeauna, după căderea comunismului, nu va mai trebui să tânjim. Ajungem să ne mirăm ce se întâmplă în România de astăzi și să constatăm că în anii '90, când aveam un președinte cum era Iliescu, care avea un trecut în spate din perioada comunistă, erau probleme care nu se puneau! Derapajele instituțiilor, pe care le vedem acum, nu existau atunci! Iliescu, aduceți-vă aminte, n-a avut niciun fel de ezitare, în momentul în care a pierdut alegerile, să spună: asta este rezultatul. S-a dus să-și vadă de treabă. În '96 a venit un alt președinte, a venit un alt guvern, care a fost rezultatul votului democratic. N-au invocat nimic, n-au încercat niciun fel de tertip. A fost după aceea, în 2000, cealaltă

alternanță la putere... Până și Băsescu, care se făcuse campionul - cum spune el - interpretării Constituției la limită, până și el, în momentul în care a văzut că este o altă majoritate, l-a pus pe Ponta premier. Punct! Nu ne putem juca cu lucrurile astea. Președintele prea des în ultima perioadă încearcă să evite - după părerea mea, cu inabilitate - niște răspunsuri clare la întrebările care se pun. I-am cerut președintelui să facă publice discuțiile pe care le-a avut cu procurorul general și cu procurorul șef al DNA. I-am cerut președintelui să facă publice discuțiile pe care le-a avut cu procurorul general și cu procurorul șef al DNA, pentru că imixtiunea pe care a făcut-o în actul de justiție mie mi se pare inacceptabilă din partea președintelui, care vorbește despre necesitatea independenței justiției.

Realizator: Știți că, inevitabil, apelul dumneavoastră a iscat deja reacții oficiale ale liderilor politici.

Călin Popescu-Tăriceanu: Mă bucur.

Realizator: Alina Gorghiu, de la PNL, spune așa: că, practic, apelul dumneavoastră seamănă cu ideea că de mâine să nu mai plătească cetățenii taxe și impozite până se termină campania, să nu mai stea nimeni la cozi, să nu mai stăm la cozi la magazine, să ne apucăm să luăm direct de pe rafturi. Cam asta e paralela pe care o face Alina Gorghiu, într-un interviu la un post de televiziune în această seară.

Călin Popescu-Tăriceanu: Ce se întâmplă? Vedeți, această doamnă cred că este de multe ori în politică tentată să minimizeze lucrurile importante, serioase. Eu vorbesc în România de democrație și de stat de drept și ea ne vorbește de statul la cozi. Aici e diferența, în mare, de abordare...

Realizator: Prin metafora asta, practic, sugestia e că ne facem singuri dreptate. Cam asta înțeleg eu.

Călin Popescu-Tăriceanu: E foarte proastă metafora doamnei Gorghiu. Problema PNL-ului și a doamnei Gorghiu este următoarea: săptămâna care vine, mai mult ca sigur că moțiunea la adresa doamnei Prună va fi votată în Parlament. Dacă doamna Gorghiu, care conduce PNL, susține în Parlament un ministru care vorbește despre drepturile și libertățile cetățenilor ca despre un lux, din una, două: ori doamna ministru este atât de deșteaptă și n-am observat noi și PNL se raliază acestui punct de

vedere, ori nu este liberală, doamna Gorghiu și partidul pe care-l conduce.

Realizator: Ori toți politicienii din Parlament se complac, domnul Tăriceanu, în ceea ce spuneți chiar dumneavoastră mai devreme: e an electoral și nu vrem deranj. Pentru că, mă întorc la idee: acest guvern tehnocrat a fost instalat și a supraviețuit un an de zile fără niciun fel de obstacol din partea politicienilor din Parlament, care nu l-au trântit.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, stați puțin. Una e un deranj, care e un cuvânt, hai să zicem, eufemism...

Realizator: Am simplificat eu.

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, poate ați simplificat. Dar să știți că pe lângă ceea ce vedeți, totuși, în lupta politică de zi cu zi, și eu și alți colegi de ai mei, nu toți, poate nu e cazul doamnei Gorghiu, avem o anumită responsabilitate, o responsabilitate legată de stabilitatea acestei țări, în momente delicate, în momente de criză, la nivel european, la nivel mondial. Gândiți-vă și la aceste lucruri, în momentul în care noi suntem puși să luăm anumite decizii. Nu putem să facem abstracție de pericolele care sunt în jurul României și să luăm, poate, decizii care, într-o situație politică, într-o conjunctură mai largă politică, la nivel european și mondial, ar fi fost normale. Nu suntem într-o conjunctură de acest gen, avem o responsabilitate, aș spune, pentru această țară, pentru ceea ce se întâmplă, care este mersul ei în perioada următoare.

Realizator: Doamna Gorghiu se întreabă de ce doar politicienii sunt deasupra legii. Dar eu mă întreb altceva: de ce parlamentarii ar fi deasupra legii sau, mă rog, nu deasupra legii, cât obiectul acestei apărări, să spunem, împotriva unor abuzuri? Dacă DNA-ul investighează funcționari din ministere, primari, șefi de consilii județene, în logica dumneavoastră, pe ci cine i-ar apăra? Adică nu e un fel de privilegiu pe care dumneavoastră, parlamentarii, îl aveți unii față de ceilalți? Că puteți bloca aceste cereri prin refuzul de a da vreun răspuns, dar pentru ei, de exemplu, pentru ceilalți funcționari ce se întâmplă?

Călin Popescu-Tăriceanu: Păi haideți să vă spun. E o diferență mare de statut. Noi, ca parlamentari, nu avem imunitatea parlamentară ca un fel de cadou făcut așa, bonus, pentru că suntem în Parlament. Noi avem o anumită obligație și anume obligația

noastră este să reprezentăm cetățenii. Imunitatea parlamentară a fost gândită, pentru cei care nu știu, inclusiv pentru doamna Gorghiu, din două motive: unu - ca să protejeze cetățenii de a nu mai avea reprezentare în Parlament prin cei pe care i-au trimis în Parlament, în fața unor posibile abuzuri, excese. Punctul doi: parlamentarii au imunitate în așa fel încât cei care formează minoritatea în Parlament să fie apărați în fața abuzurilor majorității. Lucrul ăsta să știți că nu l-a inventat Parlamentul României. Funcționează în toate parlamentele din lume. Pentru cei care își pun problema aceasta fundamentală: de ce există în Parlament imunitate. Uite, de aia! Ca să înțeleagă cei care cred că sunt trimiși lui Dumnezeu pe pământ, că nu sunt, că este mai important cetățeanul și nu instituția de forță pe care o conduce vremelnice. Da? Asta e democrația, dacă vrem să mergem într-un spirit democratic. Dacă nu, desființăm Parlamentul și dăm întreaga putere instituțiilor de forță, gen Parchet, și atunci o să avem, bineînțeles, un stat care este mai apropiat de ceea ce vedem în Rusia, mai apropiat de ceea ce am văzut în Germania lui Hitler, în alte dictaturi de prin întreaga lume și exemplele pot să abunde. Știți că în Statele Unite, de exemplu, președintele are imunitate, ca și în România. Pe președinte nu îl judecă Înalta Curte din SUA. Cine îl judecă? Senatul american. Așa e. Asta e Constituția americană. Nu este dat pe mâna judecătorilor Înaltei Curți, care acolo reprezintă o instituție absolut respectabilă.

Realizator: Ne întoarcem la noi și la discuție în câteva momente, domnule Tăriceanu, când o să vorbim despre relațiile cu PSD și relațiile din interiorul ALDE, cu voia dumneavoastră.

Realizator: Despre discuțiile în vederea unei guvernări și despre discuțiile din interiorul ALDE stăm de vorbă cu co-președintele partidului, Călin Popescu-Tăriceanu. Daniel Constantin, într-un interviu pentru stiripesurse.ro, co-președinte al partidului alături de dumneavoastră, lăsa de înțeles - și nu e doar o întâmplare, pentru că se repetă povestea asta - că ar fi anumite tensiuni la nivelul filialelor, pe de-o parte, și că ar fi și anumite discuții între dumneavoastră, cei doi co-președinți ai partidului.

Călin Popescu-Tăriceanu: Dar să știți un lucru, că eu am fost alaltăieri la Antena 3 și am spus exact același lucru; nu e o descoperire, pe care o faceți, sau o originalitate....

Realizator: Care sunt motivele de nemulțumire?

Călin Popescu-Tăriceanu:.... sau ceva, eu știu, surprinzător în ceea ce spune...

Realizator: Nu, dar voiam să vă rog să ne dați explicațiile pentru aceste fricțiuni.

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, dar să știți că nu sunt fricțiuni, dar sigur că în mod firesc, la toate partidele se întâmplă același lucru: avem mai mulți candidați decât locuri eligibile.

Realizator: La toate partidele rezultate dintr-o fuziune, vreți să spuneți.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, la toate partidele, că este PSD, că e PNL, toți se confruntă cu aceeași problemă: în momentul alcătuirii listelor, apar tradițional, întotdeauna au apărut tensiuni, pentru că fiecare vrea să fie pe un loc cât mai în față, să fie convins că este un loc 100% eligibil, eventual să fie pe un loc 100% eligibil și să nu facă nimic...

Realizator: Vedeți, domnule Tăriceanu, că nu se sperie politicienii de faptul că sunt expuși, acum așa, încercând o glumă. Văd că e bătaie pe locuri în continuare, chiar și în condițiile...

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, dar e altă problemă, pe care vreau să v-o spun. Anul trecut, aduceți-vă aminte, după accidentul, după tragedia de la clubul Colectiv, ce s-a spus? Dorim o altă clasă politică, vrem să aducem oameni noi în politică și așa mai departe. Și noi am făcut un apel și am spus că deschidem partidul către oameni noi și, într-adevăr, au venit, dar nu așa cum poate v-ați fi închipuit, cum poate mi-aș fi închipuit și mi-aș fi dorit și eu. Oamenii, cei mai mulți... Haideți să vă spun ceva: știți ce au spus? Am discutat cu oameni de mare valoare, profesori universitari, care predau în străinătate, care sunt somități și care mi-au spus: 'Nu mă interesează, nu vreau să-mi stric cariera, nu vreau să-mi stric viața, nu vreau să-mi stric reputația, nu vreau să stau să scriu declarații de avere. De ce să fac toate lucrurile astea? Ce îmi oferă politica?' și după aia mi-a enumerat lucrurile pe care le vedem cu toții, așa încât la noi, din fericire, totuși am reușit să aducem câțiva oameni foarte buni pe diferite domenii, dar vă spun, departe...

Realizator: Nu, dar mergând pe logica asta, ați ieși cu toții din politică, nu? Până la urmă, politica - ne spuneți dumneavoastră, politicienii - îți oferă și satisfacție: să construiești, să fii în serviciul public atunci când o faci.

Călin Popescu-Tăriceanu: Este motivul pentru care rămân în continuare în politică...

Realizator: Cred că dumneavoastră nu ați fost suficient de convingători, mă gândesc.

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu. Eu cred că prin exemplul personal, pot să fiu convingător, dar în momentul acesta, în care viața politică nu mai este una normală, în momentul ăsta în care cariera politică nu mai este una firească, vedem în fond un lucru, că riscul de a fi politician este acela de a-ți pierde libertatea, până la urmă. Riscul nici măcar să vorbim, dacă vrei, de lucrurile, hai, poate ușor mai discutabile, cum era, vorbeam mai devreme de riscul de imagine. Nu, până la urmă, și riscul de imagine este depășit de acest risc de a-ți pierde libertatea.

Realizator: Bun, pentru că plecasem de la eventualele fricțiuni cu domnul Daniel Constantin, el spune 'problema intervine...

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, nu sunt fricțiuni, vreau să fiu foarte clar. Avem discuții care sunt și în contradictoriu, dar să știți că am discuții în contradictoriu cu toți colegii mei, și cu adversarii politici...

Realizator: El spune că intervin discuții când trebuie să apărăm o persoană sau alta. La ce se referă? Dumneavoastră ați vrea pe cineva pe care nu îl dorește dumnealui și invers?

Călin Popescu-Tăriceanu: Să știți un lucru: sunt criterii de apreciere diferite, nu între mine și el, dar cei care vor să candideze pe listă nu pot să fie comparați strict unul cu altul. Sunt oameni care se disting prin calitatea organizatorică, alții se disting prin calitatea discursului public, alții se disting prin calitatea profesională, alții prin, eu știu, gândirea și filosofia politică pe care o promovează. Cum să-i compar între ei? Și atunci, sigur că alegerea nu e una foarte simplă, pentru că ai nevoie și de oameni care să se priceapă la organizare, pentru alegeri, pentru coordonarea organizațiilor noastre teritoriale, ai nevoie și de oameni care să te reprezinte în spațiul public, în parlament, ai nevoie de toți.

Realizator: Cu PSD sunt discuții, domnule Tăriceanu? E cea mai fezabilă formula guvernamentală, în cazul în care PSD obține un scor mare în alegeri? Asta e formula?

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, vă pot spune că da. Nu fac un secret. Din păcate, însă, pot să vă spun că mă uit la PNL și cei care au încercat în spațiul public să arunce diferite, în fine, așa, nade, că s-ar putea în ALDE că unii să fie dispuși cu PNL-ul să facă vreo combinație, nicio șansă. PNL-ul nu mai este ceea ce se numește cu adevărat un partid. Este o marionetă, folosită de președinte, care își căuta cu disperare oameni în piața publică, lideri, premier și așa mai departe...

Realizator: Mai devreme vorbeai despre lipsa de simpatie, pe care i-o purtați lui sau, mă rog, de simpatia pe care nu o aveți, mai bine spus, pentru Victor Ponta, că enumerați mai devreme câteva personaje - Elena Udrea, Victor Ponta, apropo de ...

Călin Popescu-Tăriceanu: Nu, nu, nu m-ați înțeles. Poate nu m-am exprimat cu greșit. Nu era vorba de simpatia pentru Victor Ponta. Era vorba de simpatia pe care nu o am pentru doamna Udrea. Cu Victor Ponta sunt într-o relație foarte bună. Suntem... am colaborat... Eu îl apreciez pentru ceea ce face, inclusiv vreau să vă spun că privesc cu foarte multă atenție această situație ingrată în care se găsește, ca urmare a tracasărilor la care este supus, ca să folosesc iarăși așa, o formulă delicată...

Realizator: Înseamnă că am înțeles cu greșit. Ce voiam să vă întreb, de fapt, pentru că mai avem doar un minut, era dacă va pune vreo problemă sau nu această alăturare cu PSD într-o viitoare posibilă, potențială guvernare.

Călin Popescu-Tăriceanu: Da, îmi pune o problemă: cum vom putea să ne ducem mai bine la îndeplinire totuși anumite părți din programul fiecăruia dintre partide. Nu am altă problemă. Aduceți-vă aminte și mi se pare chiar amuzant, cei care astăzi reclamă această apropiere între noi, ca liberali, și PSD nu au avut niciun fel de tresărire în momentul în care s-a format Uniunea Social Liberală, USL-ul, în care au guvernat împreună PSD-ul cu fostul PNL. A mers foarte bine, a fost votat cu 70%. Nu cred că este, hai cum s-ar spune așa, o alianță contra naturii. A mai funcționat, o să mai funcționeze și probabil PNL-ul, în momentul în care o să redevină un partid democratic,

atunci sigur că va deveni un partener de discuție nu numai pentru noi, poate și pentru alții”.

În ceea ce privește emisiunea Subiectiv, difuzată de Antena 3 în data de 14.10.2016, deși transcriptul acesteia a fost atașat sesizării s-a constatat, din verificarea conținutului acesteia, că discuțiile purtate între invitați nu ating subiectul verificărilor efectuate de către Inspekția Judiciară; de altfel, emisiunea a și fost realizată înainte de apariția subiectului prezentei sesizări, iar sesizarea se referă la Apelul Președintelui Senatului către parlamentari și la dezbaterile mediatice subsecvente acestuia.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 132 alin.(1) din Constituția României, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali. Conform art. 3 alin. (1) din același act normativ, procurorii se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii.

Astfel cum a fost analizată, prin raportare la factorii de presiune ce o pot influența, independența a fost definită ca fiind capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție (influență) externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe.

Potrivit înțelegerii generale a noțiunii, imparțialitatea este: „calitatea de a fi imparțial; nepărtinire, obiectivitate”. A fi imparțial înseamnă „a fi capabil de a face o apreciere justă și obiectivă”. Raportând conceptul de imparțialitate la sistemul judiciar, în literatura juridică se susține că imparțialitatea se referă la starea de spirit sau atitudinea instanței în raport cu problemele și părțile dintr-un anumit caz.

Astfel, potrivit art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 30 din Legea nr.

317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată, Consiliul Superior al Magistraturii apără judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea sau ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 8 și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care consacră protecția reputației sau a drepturilor altei persoane, precum și garantarea autorității și imparțialității puterii judiciare.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Articolul 1 pct. (4) din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească.

Potrivit acestui principiu raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

Inocularea în conștiința cetățenilor a faptului că un magistrat își exercită în mod abuziv prerogativele conferite de lege, creează pericolul discreditării justiției și statului de drept, ceea ce contravine necesității imperioase a întăririi justiției și statului de drept.

Este adevărat că dreptul la libertatea de exprimare este un drept constituțional, însă nu este însă unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, procurorii se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în reglementările internaționale, astfel:

- „Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului”, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a ONU, precizează în cuprinsul pct. 1 că „independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”. În cadrul acelorași principii, în cuprinsul pct. 2 se menționează că „sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”.

- „Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților”, adoptată la Congresul VIII al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că: „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

- Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, care, dorind să promoveze independența sistemului judiciar, a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu. Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor. Documentul prevede că sensul de „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Lavric c. României (Cererea nr. 22231/05, Decizia din 14 ianuarie 2014) arată că: „nu există îndoială că într-o societate democratică indivizii au dreptul să comenteze și să critice administrarea justiției și oficialii implicați în înfăptuirea ei. Cu toate acestea, o astfel de critică nu trebuie să treacă de anumite limite, întrucât este în interesul public ca procurorii, precum și judecătorii, să se

bucure de încrederea publicului. Se poate deci să fie necesar ca statul să îi protejeze de acuzații nefondate” (punctul 35).

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci, în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială capacitatea profesională, integritatea și imparțialitatea procurorilor și judecătorilor.

Articolul 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Păger și Oberschlick contra Austriei a decis că: „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Curtea a recunoscut că pot exista cazuri când este necesar ca puterea judiciară să fie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu

cât obligația de rezervă le interzice magistraților să reacționeze. În schimb, ea a subliniat importanța ca cetățenii să obțină informații privind funcționarea justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Judecătorii și procurorii, în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor, au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială independența lor.

Plenul apreciază că afirmațiile asumate instituțional de către Președintele Senatului României în documentul intitulat „Apel către parlamentari”, publicat sub semnătura domnului Călin Popescu-Tăriceanu pe pagina de internet a Senatului României, precum și în dezbaterile mediatică subsecventă acestora, din perspectiva compatibilității cu libertatea de exprimare, sunt de natură să creeze suspiciuni în rândul opiniei publice cu privire la independența și imparțialitatea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și, nu în ultimul rând, în ceea ce privește sistemul judiciar în ansamblul său.

Mai mult, prin solicitarea de a refuza votul parlamentar unor solicitări legitime din partea procurorilor, Președintele Senatului, domnul Călin Popescu-Tăriceanu, acreditează ideea că procurorii Direcției Naționale Anticorupție instrumentează cauze penale într-o manieră abuzivă, fără respectarea dispozițiilor legale în materie penală și transmite opiniei publice un mesaj compromițător legat de buna credință a acestui corp profesional, punându-se la îndoială credibilitatea sistemului judiciar, pe componenta de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către procurori, parte a mecanismului justiției.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are în vedere faptul că afirmațiile domnului Călin Popescu Tăriceanu aparțin unui demnitar de rang înalt, respectiv Președintele Senatului României, care creează impresia, opiniei publice, de subordonare între puterile statului, deși acestea se află, constituțional, într-un raport de egalitate și separare a atribuțiilor.

Într-un stat de drept, nimeni, și cu atât mai mult reprezentanții puterii legislative, nu au dreptul să-și manifeste nemulțumirile cu privire la modul de instrumentare a cauzelor penale.

În măsura în care se procedează astfel, persoana care face aceste afirmații aduce inevitabil, atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților.

Prin articolul 1 pct. 4 din Constituția României, se consacră expres principiul separației puterilor legislative, executive și judecătorească. Potrivit acestui principiu, reprezentanților celorlalte puteri - legislative și executive - nu le este permisă exprimarea unor opinii cu privire la calitatea actului de justiție și a celor care-l înfăptuiesc.

Justiția, în statul de drept, este consacrată constituțional o putere independentă alături de celelalte puteri ale statului, în conformitate cu dispozițiile art. 124 din Constituția României.

Puterea judecătorească trebuie să fie independentă, ceea ce implică existența unor anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a asigura independența și imparțialitatea magistratului.

Când din anumite motive, funcția și rolul puterii judecătorești sunt diminuate, statul pierde calitatea de stat de drept, cu toate consecințele și implicațiile socio-economice ce decurg din aceasta.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” - (pct. 75).

În Recomandarea (2000)19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. 11 din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că solicitarea publică și afirmațiile Președintelui Senatului - Călin Popescu Tăriceanu din mass-media au depășit limitele admisibile ale discursului politic deoarece au indus ideea unei funcționări anormale și incorecte a sistemului judiciar, acreditând în mod incorect ideea că Direcția

Națională Anticorupție instrumentează dosarele în mod tendențios și preferențial. Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere poate fi afectată, atât de afirmații de genul celor analizate, dar și de modul de redare, interpretare și comentare în mass-media a acestora, punându-se la îndoială integritatea morală, independența, imparțialitatea, prestigiul judecătorilor și procurorilor, precum și credibilitatea justiției, ca sistem.

Prezentarea în această manieră, de către o persoană publică, reprezentant al puterii legislative și al clasei politice, a unor solicitări legale și constituționale ale procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, sunt de natură a induce opiniei publice ideea că afirmațiile au un grad ridicat de veridicitate și de a crea în mod artificial un dubiu serios cu privire la independența, imparțialitatea și probitatea profesională a magistraților procurori.

Plenul apreciază că din analiza afirmațiilor făcute în apelul public al Președintelui Senatului României, rezultă că acesta, fără argumente plauzibile, acreditează ideea că sistemul judiciar se află la discreția unor persoane cu funcții de conducere, care pot acționa după bunul plac, fără respectarea garanțiilor prevăzute de Constituția României și de Codul de procedură penală, doar pentru realizarea unor interese de natură politică și că alegerea unei cariere politice, prin ea însăși, este de natură să expună respectiva persoană riscului de a fi cercetată penal.

Având în vedere considerentele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că prin afirmațiile asumate instituțional de către Președintele Senatului României, în documentul intitulat „Apel către parlamentari”, publicat sub semnătura domnului CĂLIN POPESCU TĂRICEANU, precum și în dezbaterile mediatică subsecventă acestora, a fost adusă atingere independenței justiției, în ansamblul său.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art. 1. Apreciază că prin afirmațiile asumate instituțional de către Președintele Senatului României, în documentul intitulat „Apel către parlamentari”, publicat sub semnătura domnului CĂLIN POPESCU TĂRICEANU, precum și în dezbaterile mediatică subsecventă acestora, a fost adusă atingere independenței justiției, în ansamblul său, urmând a fi emis un comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 2. Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare, în vederea punerii în aplicare, potrivit legii.

Dată în București, la data de 14 noiembrie 2016

Președinte,

Judecător Mircea ARON

